

DO 2014.01

BESLISSING

van de algemene raad van de Nederlandse Orde van Advocaten inzake het bezwaar van

prof. mr. X,

hierna: belanghebbende –

gericht tegen de beslissing van de algemene raad van 22 november 2013, waarbij het verzoek van belanghebbende tot vrijstelling van de verplichting tot het behalen van de landelijke VSO-punten, is afgewezen.

Verloop van de procedure

1. Bij brief van 13 november 2013 met bijlagen verzoekt belanghebbende - advocaat te A – de algemene raad tot vrijstelling van de verplichting tot het behalen van de landelijke VSO-punten.
2. Bij brief en bij e-mailbericht, beide van 22 november 2013, stuurt de algemene raad belanghebbende een afwijzende beslissing op diens verzoek tot vrijstelling.
3. Naar aanleiding van de afwijzende beslissing legt belanghebbende bij e-mailbericht van 12 december 2013 een tweetal vragen voor, waarop belanghebbende bij e-mailbericht van 31 december 2013 wordt geantwoord.
4. Bij brief van 3 januari 2014 ontvangt de algemene raad het bezwaarschrift van belanghebbende gericht tegen de beslissing van de algemene raad van 22 november 2013.

5. Naar aanleiding van het telefoongesprek van 8 januari 2014 dat de griffier van de algemene raad met belanghebbende voerde en waarbij is afgesproken dat belanghebbende telefonisch zal worden gehoord, nodigt de algemene raad belanghebbende uit bij brief van 9 januari 2014 om op 20 januari 2014 om 12.15 uur te worden gehoord in het kader van diens bezwaarschrift.

Standpunt van de algemene raad

6. Tijdens de Voortgezette Stagiaire Opleiding (VSO) moet een advocaat-stagiaire ten minste 40 landelijke VSO-punten behalen door het volgen van VSO-cursussen. De algemene raad voert een restrictief beleid ter zake van vrijstelling gebaseerd op gelijkwaardigheid, waar het cursusaanbod in de VSO ontoereikend zou zijn. Bij de beoordeling of vrijstelling mogelijk is, toetst de algemene raad aan de criteria, welke zijn opgenomen in het gepubliceerde VSO- beleid, onder f (VSO-criteria). Daar de algemene raad alternatieven voor belanghebbende ziet om te kunnen voldoen aan de landelijke VSO-verplichting is het verzoek tot vrijstelling afgewezen.

Standpunt van belanghebbende

7. Belanghebbende ziet niet in met welk doel of op welke grond de algemene raad voor een vrijstelling op de voet van gelijkwaardigheid een accrediteringseis hanteert die voor VSO-cursussen zelf niet geldt. Belanghebbende is van oordeel dat voor niet geaccrediteerd PO-onderwijs dat materieel voldoet aan zowel de PO-eisen als de VSO-eisen, aanleiding moet kunnen zijn tot vrijstelling.

Beoordeling van het bezwaar

Ontvankelijkheid

8. Het bezwaarschrift van 3 januari 2014 is tijdig ingediend.

9. Belanghebbende is aan te merken als belanghebbende in de zin van artikel 1:2 Awb.

10. Ingevolge het bepaalde in artikel 1:3, tweede lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) is het besluit van de algemene raad van 22 november 2013 aan te merken als een besluit in de zin van artikel 1:3 Awb.

Ten gronde

Toepasselijke regelgeving

11. Artikel 9b, eerste lid, Advocatenwet bepaalt dat elke advocaat de eerste drie jaar de praktijk dient uit te oefenen onder toezicht van een patroon. Gelet op de beëdigingsdatum van belanghebbende gelden de regels voor de stage, neergelegd in de Stageverordening 2005.

12. Na afronding van de Beroepsopleiding volgt de VSO gedurende welke periode een advocaat-stagiaire moet voldoen aan zowel landelijke als plaatselijke opleidingsverplichtingen.

In casu betreft het de 40 opleidingspunten die elke stagiaire dient te behalen, de zogenoemde landelijke opleidingspunten.

13. Ter zake van een eventuele vrijstelling van de landelijke opleidingspunten voert de algemene raad een restrictief beleid, inhoudende dat voor vóór de stage gevolgde opleidingen of verworven kennis en ervaring geen gelijkstelling aan VSO-verplichtingen plaatsvindt, resulterend in een vrijstelling.

Vrijstelling in verband met tijdens de stage gevolgde (andere) cursussen c.q. opgedane kennis en ervaring is slechts mogelijk als de advocaat-stagiaire kan aantonen dat het aanbod in de VSO ontoereikend is. De alsdan te volgen dan wel gevolgde cursussen dienen te voldoen aan de VSO-criteria. Tot die criteria wordt gerekend de eis dat de opleidingspunten worden behaald bij een door de algemene raad erkende opleidingsinstelling.

Inhoudelijk

Tijdens de stage gevolgde opleidingen

14. Belanghebbende weerspreekt niet dat de door hem tijdens de stage gevolgde cursussen betreffen cursussen die niet zijn georganiseerd door door de algemene raad erkende opleidingsinstellingen.

15. Betreffende de door belanghebbende gestelde vraag waarom eventuele gelijkwaardige op PO-niveau te volgen cursussen moeten zijn georganiseerd door erkende opleidingsinstellingen overweegt de algemene raad het volgende.

16. Anders dan de advocaat die in het bezit is van de stageverklaring en geacht wordt vakbekwaam te zijn en daarmee een eigen verantwoordelijkheid heeft inzake de keuze van de door deze te volgen PO-cursussen, in de zin dat deze advocaat zelf verantwoordelijk is voor de puntwaardigheid van die cursussen, verkeert een advocaat-stagiaire in een fase die hem leidt naar de fase waarin deze vakbekwaam wordt geacht.

In deze fase dient hij erop te kunnen vertrouwen dat de door hem te volgen VSO-cursussen van een zodanig niveau zijn dat daarmee ook die fase van vakbekwaamheid bereikt kan worden. Juist omdat van een beginnende advocaat niet verwacht kan en mag worden dat hij het niveau van de VSO-cursus op zijn merites beoordeelt, heeft de algemene raad gemeend dat advocaat-stagiaires slechts VSO-cursussen kunnen volgen die worden georganiseerd door de algemene raad erkende instellingen.

Het is dan ook om die reden dat belanghebbende slechts dan in aanmerking komt voor een vrijstelling op basis van gelijkwaardigheid als de door hem te volgen PO-cursus is georganiseerd door een erkende PO-opleidingsinstelling, zulks met inachtneming van de aanvullende eisen 2 tot en met 5, gesteld onder f (VSO-criteria) van het vrijstellingsbeleid.

17. Waar belanghebbende de algemene raad verzoekt om cursussen, gegeven door niet erkende instellingen, van geval tot geval te beoordelen om te bezien of die cursussen in materieelrechtelijk opzicht voldoen aan zowel de PO- als de VSO-eisen, wijst de algemene raad dit verzoek af, omdat de algemene raad daar ten eerste niet toe is geëquipeerd en ten tweede omdat daarmee een ongewenst precedent wordt geschapen en ten derde omdat eerder gelijke verzoeken zijn afgewezen.

18. De door belanghebbende gewenste ad hoc beoordeling van cursussen, georganiseerd door niet erkende opleidingsinstellingen, zou behalve een aanmerkelijke administratieve last ook aanzienlijke kosten met zich meebrengen die moeten worden doorberekend, hetgeen niet in verhouding staat tot de thans aanwezige mogelijkheden voor een gelijkstelling.

19. Onverminderd het gestelde in de voorgaande overwegingen is de algemene raad na ampel beraad, alle feiten heroverwegende, daarbij eveneens in aanmerking nemende dat belanghebbende sinds 2011 hoogleraar is aan de faculteit der rechtsgeleerdheid van de universiteit van B, leeropdracht “Integriteit van de Fiscale Grondslag”, tot de conclusie gekomen dat de in bijlage II bij het verzoekschrift van 22 november 2013 opgenomen artikelen, gepubliceerd sinds de aanvang van de stage in 2007, er blijk van geven dat belanghebbende op zijn vakgebied het niveau heeft van een vakbekwame advocaat.

20. Hiermee worden de publicaties geacht gelijkwaardig te zijn aan de 40 landelijke VSO- punteneis en stelt de algemene raad vast dat in casu zich de hoge uitzondering voordoet waarin de gevraagde vrijstelling kan worden verleend.

21. Met inachtneming van de overgelegde stukken en op grond van de in de twee voorgaande overwegingen opgenomen motivering herziet de algemene raad zijn beslissing van 30 november 2013 in die zin dat belanghebbende de vrijstelling van de verplichting tot het behalen van 40 landelijke VSO-punten wordt verleend.

BESLISSING

De algemene raad verklaart het bezwaar gegrond.

Aldus gedaan te Den Haag op 17 januari 2014 door mr. J.A.W.M. Vogels in aanwezigheid van mevrouw mr. M.E. Veenboer, griffier.

W.F. Hendriksen
algemeen deken

M.E. Veenboer
griffier

Deze beslissing is verzonden op: 17 januari 2014

Tegen dit besluit kunnen belanghebbenden binnen zes weken na de datum van verzending beroep instellen bij de rechtbank B.